

A lekszikon aztán hosszasan felsorolta a család nevezetesebb tagjait, akik között egy rövidéletű nádor, egy bíboros, két püspök, három miniszter, két főkamarmester, egy nagy sertéstenyésztő, egy híres oroszánvadász, egy kevésbé híres lírai költő, egy costa-ricai bordélv háztulaidonos s egy Ohio állambeli taxisofoőr akadt. E két utóbbiról a lexikon nem emlékezett meg, holott e két Dukay több romantikával gyarapította a családi történetet, mint akármelyik bíboros vagy főkamarmester. Ugyancsak mélyen hallgatott a lekszikon Dukay Irmáról, az örökösen jókedvű „bolond grófnő”-ről, aki hatvanéves korában, mint szobalány-szakácsnő szolgált egy józsefvárosi ügyvédnél, de vasárnap délutánonkint, ha kimenőt kapott, résztvett a margitszigeti galamblovőversenyeken és néha díjakat is nyert.

Prinsault francia címerkutató szerint a középső veres szín az erények közül a vitézséget és bátorságot, a vérmérsékletek közül a

szenvedélyest, a planéták közül a Saturnust, az égi jegyek közül a Kost, a drágakövek közül a rubint, a hét napjai közül a szombatot jelenti.

Ezzel magyarázható, hogy a Dukayak családi ékszerei között túlnyomó a rubin s a családi krónikák feljegyzése szerint minden nagyobb vállalkozásukba szombati napon fogtak. Oka volt tehát a fejvesztett sietségnek s a hajnalig tartó csomagolásnak, hogy a willensdorfi házat másnap elhagyják, mert ez a nap szombat volt s egy teljes hétig nem akartak várni. Szombati napon tértek tehát vissza országukba, ismét elfoglalni kastélyaikat és hatalmas birtokaikat a roppant jelentőségű történelmi fordulón.

Spanberg német heraldikus magyarázata szerint a zöld harkály az emberi élet és a szerencse állhatatlanságát jelenti, nehogy valaki vagyonában és szerencséjében elbizakodjék.

(Folytatjuk)

Annyi kegyellenség után, amit átéltünk, mindennél nehezebb feladat megtalálni azt az emberi nyelvet, amellyel, mi emberek, közeljérhetünk egymáshoz.

Ilja Ehrenburg budapesti előadásából

